

2) Til *statsministeren* af:

Nymann (FP):

»Kan statsministeren bekræfte, at lovgivningen vedrørende råstoffer i Grønland ikke vil foranledige de samme fremtidige problemer, som aftalerne om råstoffer i Nordsøen har foranlediget og vil foranledige?«

Skriftlig begrundelse

Problemerne vedrørende naturrigdommene i Nordsøen er forårsaget og accelereret ved uigennemtænkte politiske initiativer, som man nu søger at analysere og bortforklare for at genvinde noget af det, socialdemokratiske regeringer har givet væk.

Belært af erfaringerne fra råstofkatastrofen i Nordsøen ville det være naturligt, at man fra regeringens side træffer sine forholdsregler, således at Danmark ikke også i forholdet til naturrigdommene i Grønland kommer ind i de samme råstofproblemer på længere sigt.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg kan bekræfte over for hr. Nymann, at regeringen vil sikre, at råstofvirksomheden i Grønland sker på et grundlag, der fuldt ud tilgodeser samfundsmæssige hensyn.

Som det er bekendt, er råstoflovgivningen for Grønland formuleret sådan, at der absolut er grund til at regne med, at de samfundsmæssige hensyn kan tilgodeses. Bl. a. er det den, der ligger til grund for de oliekoncessioner, som vi har givet ud for Grønlands vestkyst, og den udgør et egnet grundlag for varetagelse af disse interesser.

Jeg tror, det er nok i første omgang.

Nymann (FP):

Jeg er glad for statsministerens svar. Det er klart, at dette spørgsmål er fremkaldt af hele den problematik, der har været i forbindelse med Nordsøolien. Nu sagde statsministeren, at der denne gang virkelig ville blive taget samfundsmæssige hensyn af socialdemokratiet. Det må jeg tyde derhen, at de foregående socialdemokratiske regeringer har glemt at tage det samfundsmæssige hensyn, som man nu håber der virkelig kommer denne gang. Når man ser på problematikken i forbindelse med Nordsøolien, får man en fornemmelse af, at hele det juridiske og politiske apparat nu skal trommes sammen, for

at vi kan finde huller i det eksisterende aftalenet for at få det til at fungere lidt mere efter hensigten, end det gør i øjeblikket.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 272

3) Til *statsministeren* af:

Poulsgaard (FP):

»Finder statsministeren det forsvarligt, at kulturministerens rejse til Kina for de ledsagende venners vedkommende finansieres af aktieselskaber og dermed altså erhvervsvirksomheder, der på denne måde kan opnå konkurrencefordrejende fordele fremfor andre firmaer?«

Skriftlig begrundelse

Da kulturministeren jo først er startet ud med at forklare offentligheden, at det er fonds, der bekoster Kinarejsen for ministerens venner, og derefter senere i sit svar til mig på mit spørgsmål nr. 217 oplyser, at det drejer sig om aktieselskaber, synes jeg, det er ganske relevant at få at vide, om statsministeren bifalder, at erhvervsdrivende foretagender, der jo konkurrerer med andre private virksomheder, gør forsøg på at opnå offentlige myndigheders bevågenhed ved at benytte firmaets midler til rejser for f. eks. såkaldte kulturpersoner.

Poulsgaard (FP):

Dette spørgsmål er et af de spørgsmål, der kunne have været undgået. Fremskridtspartiet bliver så tit beskyldt for, at vi spilder folketingets tid ved at stille spørgsmål. Statsministeren har jo en vis evne til at være landsfaderlig, og han har også en stor regering at skulle holde styr på. Her er tale om, at en af ministrene i statsministerens regering ikke vil svare på et spørgsmål, han får stillet, eller i hvert fald at spørgsmålet har haft en lang vej igennem ministeriet. Først fik vi at vide, at det var nogle venner, der bekostede rejsen for de ledsagere, som kulturministeren skulle have med til Kina, så fik vi at vide, at det var nogle fonde, og da jeg spurgte, hvad det var for fonde, og om de var skattepligtige eller skattefrie, fik jeg at vide, at det ikke var fonde; svaret var kort og godt, at det var aktieselskaber. Dermed er vi ovre i en helt